

[Christmas Møller.]

Jeg skal endelig angaaende Landets Erhvervspolitik gøre den Bemærkning, at vi særdeles gerne vil støtte de Bestræbelser, som Regeringen i Trontalen siger, at den vil gaa ind for med Hensyn til at støtte Folketorbundets Arbejde for at skaffe Erhvervslivet bedre Kaar ved at frigøre det internationale økonomiske Samkvem for de mange Hindringer, der har kendetegnet de senere Aars Politik. Det vil vi meget gerne støtte; det har vi ofte givet Udtryk for. Jeg tror, at det er det ærede Medlem Hr. Pürschel, som først har taget til Orde for, at vi skulde undersøge Mulighederne for en nordisk Toldpolitik. Vi har intet imod og har aldrig haft noget imod at komme til at konkurrere paa lige Fod med andre Lande, og hvis der paa dansk Foranledning kunde tages et Arbejde op i denne Retning, vilde vi se derpaa med stor Tilfredshed. Et saa nøje Samarbejde med de andre nordiske Lande som muligt anbefaler vi, og ogsaa vi ønsker, at den interskandinaviske Møntunion genoprettes.

Med Hensyn til de sociale Love er Forholdet det, at disse Love utvivlsomt ikke vil komme til at beskæftige Rigsdagen nu i saa stort Omfang som tidligere; men der er i Trontalen allerede bebudet Behandling af enkelte sociale Love; og om een yderligere ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger. Vi ser med Tilfredshed Regeringens Bebudelse af Lovforslag angaaende Sygekasser for bemidlede — bemidlede i Sygekasseforstand. Jeg kan derom henvisse til den Stilling, som vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, her har indtaget. Med Hensyn til Revision af Hjælpekasseloven skal jeg bemærke, at vi fortsat er af den Anskuelse, at Hjælpekasseloven bør revideres. Jeg kan her nøjes med at henvisse til de Bemærkninger, som vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, gjorde i sidste Samling angaaende denne Sag; men jeg maa have Lov til at anholde, naar man paa lidet loyal Maade fra forskellig Side har talt om, hvad der var Grunden til, at dette Lovforslag ikke blev gennemført i sidste Samling. I denne Agitation har den højtærede Statsminister selv været i Spidsen.

Men her er Forholdet dette, at Forslaget om Hjælpekasseloven blev fremsat den 13. Marts, at det kom til første Behandling den 26. Marts, og Rigsdagen sluttede saa den 4. April. Det skulde overhovedet være Skik, at man ikke fremsatte Lovforslag efter 1. Februar, eller maaske

tidligere; men de Datoer, jeg her har nævnt, viser jo med tilstrækkelig Tydelighed, at det aldeles ikke har været Regeringens Hensigt af faa Hjælpekasseloven gennemført i sidste Rigsdagssamling. Indenrigsministeren siger, det er helt vildt — den højtærede Indenrigsminister er i ondt Lune, hvorfor han er det, kan jeg ikke regne ud —, men naar Indenrigsministeren gør den Bemærkning, er dertil kun at sige, at Indenrigsministeren, naar han faar Ordet, virkelig skulde svare paa, om han den 13. Marts i Aar troede, at Folketinget og Landstinget vilde gennemføre Hjælpekasselovforslaget paa tre Uger.

Vi havde haabet, at Regeringen havde fremsat et Folkeforsikringsforslag. Vi har, som det ogsaa har været offentligt fremme, arbejdet med dette Spørgsmaal indenfor Partiet; vi mener, det er nødvendigt, at dette Spørgsmaal underkastes en virkelig Behandling her i Rigsdagen, hvilket kun kan ske, naar man har et Lovforslag at arbejde med. Det er vort Haab, at vi i denne Rigsdagssamling kan forelægge et Lovforslag for det høje Ting, saaledes at Principperne kan blive gennemdrøftet og behandlet og man kan naa til en Reform paa dette Omraade. Jeg kan henvisse til de Bemærkninger, som angaaende hele dette Spørgsmaal er gjort af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, og skal kun fremhæve, at vi mener, det vilde være overmaade gavnligt, om en saadan Reform blev gennemført; vi peger blot paa, hvor vanskeligt det er for et Parti, som ikke har Administrationen til Hjælp, at forme disse Tanker i Lovforslags Form.

Med Hensyn til andre Spørgsmaal skal jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger, først og fremmest angaaende Skolen. Regeringen har udtalt, at det er dens Hensigt at fremsætte Forslag om Besparelser, navnlig indenfor det højere Skolevæsen. De Tal, jeg nævnte, da jeg sammenlignede Udgifterne i 1913—14 og i 1929—30, viser jo ogsaa, at saadanne Besparelser vil være rimelige og naturlige, men de maa efter vor Opfattelse naas derigennem, at der bliver færre Studenter, det maa ikke ordnes paa den Maade, at det rigtige Princip, vi nu har med Hensyn til Adgangen til Uddannelse, ændres.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om han har Opmærksomheden henvendt paa, at man i Tyskland for ikke ret længe siden har faaet en Lov mod Smudslitteratur og Udbredelse af denne. Vi vilde anse det for overmaade